Moravice

Kraj: Moravskoslezský
Okres: Opava
Správní obvod: Vítkov
GPS souřadnice: 49.857755N, 17.720097E
Nadmořská výška: 547 m n. m.
První pís. zmínka: 1283 (741 let)
Počet obyvatel: 236
PSČ: 747 84
Adresa URL: www.obecmoravice.cz

Historie obce Moravice

První písemný doklad o obci pochází z roku 1283, kdy listina zmiňuje majitele obce, vladyku Jenczka (Jaroslava) z Moravice. Zřejmě již tehdy zde existovala tvrz. Moravice tvořila malý statek, ovšem jeho rod obec rozšířil a v roce 1461 přikoupil Budivoj z Moravice od opavského knížete Arnošta také sousední panství Vikštejn spolu s hradem Vikštejn. Od této chvíle se nazývval pán z Moravice a Vikštejna.
Budivoj však krátce na to upadl v nemilost u českého krále Jiřího z Poděbrad tím, že jej odmítl uznat českým králem. Proto byl v roce 1464 dán jako odbojník do klatby a odsouzen ke ztrátě hrdla a majetku.
Hrad Vikštejn byl v té době velice pevný a těžce dobyvatelný, avšak Budivoj věděl, že vojsku Jiřího z Poděbrad nebude schopen dlouho odolávat a tak si zachránil holý život útěkem do Polska. Tím došlo k rozdělení moravicko-vikštejnského panství.
Z tohoto období pochází pravděpodobně pečetní znamení Moravice s vyobrazením sekáče s kosou. Jedná se o vyjádření zemědělské povahy obce a současně o vyjádření typického zaměstnání tehdejších moravických obyvatel.
Zakladatelem nového významného šlechtického rodu v Moravici se stal Jan Dlouhý z Roudnice, který ji kupuje v roce 1493 spolu s přilehlými, dnes již zaniklými vesnicemi nazývanými Krahulí a Hidová. Od té doby se Jan i jeho potomci píší jako Moravičtí z Roudnice.
V roce 1526 získali Moravici Stošové z Kounic a drželi ji následující půlstoletí. Od konce 16. stol. lze sledovat silnou německou migraci do Moravice, takže o století později to již byla obec takřka úplně německá, obdobně jako celé okolí.
Dalším významným mezníkem se stává rok 1622, kdy po porážce českých stavů byla obec Za účast na stavovském povstání konfiskována Janu Odkolkovi z Újezdce a připojena k opavskému panství Karla knížete z Lichtenštejna. Majitelé obce uprchli do ciziny, zdejší tvrz zanikla zřejmě v dobách třicetileté války.
V následujícím období dochází k značnému šíření křesťanství a obec Moravice prochází obdobím svého největšího rozkvětu. Knížata z Lichtejnštejna obci přáli, jejím přičiněním byla v obci již v roce 1725 otevřena nová škola. Ta sloužila až do roku 1899, kdy si obec postavila školu novou. Lichtejnštejnové pomohli obci vybudovat v roce 1755 barokní kostel sv. Filipa a Jakuba, který nahradil dosavadní dřevěný. V roce 1777 přibyla ke kostelu farní budova. V té době se počet obyvatel Moravice blížil osmi stům.
Samostatnou farmostí však Moravice byla s výjimkou období v šestnáctém století až od roku 1859, od roku 1996 byl správou farnosti pověřen kněz ze sousední Mělče.
Po zániku feudálního zřízení se stala Moravice od roku 1850 politickou obcí soudního okresu Vítkov v

rámci politického okresu Opava. V té době byla již obec téměř čistě německá a nazývala se Morawitz.
Po roce 1945 došlo k odsunu a vysídlení většiny neměckého obyvatelstva obce a Moravice byla postupně osídlována českým a slovenským obyvatelstvem z vnitrozemí. Svého předválečného počtu obyvatel ale už nikdy nedosáhla a prakticky v celém poválečném období se potýká s úbytkem obyvatelstva.
V roce 1979 se Moravice stala součástí střediskové obce Melč, od r. 1990 je opět samostatnou obcí.